

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010529
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8315010529.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2017, v trestnej veci obžalovaného P. W. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 163/2015 zo dňa 3.10.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/,c/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
Obžalovanému P. W. , nar. X.XX.XXXX v M., trvale
bytom O. XXX

u k l a d á

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 (troch) rokov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného P. W. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:
-dňa XX.X.XXXX v čase o XX.XX hod. viedol osobné motorové vozidlo tov. zn. Q. C., EČ HE XXXBP po ceste III/5595 v obci M. v smere na obec T., okres M., pod vplyvom alkoholických nápojov s hladinou najmenej 0,81 g/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu.

Za to mu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, § 37 písm. m/, § 54 Tr. zák. uložil trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne, vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

Ďalej prvostupňový súd vo výroku citoval § 55 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého, ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život, alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce, alebo jeho zvyšok na

trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi 1 deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 1 /jedného/ roka.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, avšak len, čo do výroku o treste, podal odvolanie okresný prokurátor, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa s rozhodnutím okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o treste, nestotožňuje a považuje ho za nezákonné. Poukázal na to, že obž. P. W. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, čo plynie z odpisu registra trestov, naposledy rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 170/2014 zo dňa 9.4.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jeden rok a šesť mesiacov do 9.10.2016 s probačným dohľadom. Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky sa obžalovaný dopustil dňa 21.6.2015, teda v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, krátko po tom, čo bol odsúdený pre prečin podľa § 212 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák. Ďalej odvolateľ uviedol, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a tiež prísnejším trestom zákazu činnosti, než aký bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné. Vzhľadom na to navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Humenné.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal na zásady pre ukládanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., teda na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda, že k spáchaniu skutku sa dobrovoľne priznal a tento aj úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o dôkazy vykonané vo vzťahu k otázke trestu, tu je potrebné uviesť, že obžalovaný mal ku dňu rozhodovania okresného súdu v odpise registra trestov desať záznamov, v šiestich prípadoch sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, keďže mu boli ukladané či už peňažné tresty, alebo podmienene tresty odňatia slobody, a tieto už sú zahladené. Preto nie je možné súhlasiť s názorom prokurátora, pretože pri ukladaní trestu nie je možné prihliadať aj na už zahladené odsúdenia. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku kladeného mu za vinu priznal a tento oľutoval, keď aj na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a súd prvého stupňa toto jeho vyhlásenie prijal.

Prvostupňový súd však pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o treste neoboznámil spisy Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T 147/2013, Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 62/2014, Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 170/2014 a Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 201/2015, keďže to bolo nevyhnutné pre vyriešenie otázky aký trest má byť obžalovanému ukladaný, teda či sa obžalovaný dopustil skutku v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, či prípadne nie je potrebné uložiť mu súhrnný trest odňatia slobody. Krajský súd toto pochybenie prvostupňového súdu napravil, keď si vyžiadal vyššie uvedené spisy a oboznámil na verejnom zasadnutí ich obsah, pričom zistil, že obžalovanému je treba ukladať samostatný trest a taktiež zistil, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 170/2014, ako to konštatoval aj prokurátor v podanom odvolaní. Zároveň však je treba uviesť, že pred

spáchaním stíhaného skutku, teda pred 21.6.2015, sa obžalovaný naposledy dopustil trestnej činnosti 11.10.2014 (odsúdenie Okresným súdom Humenné sp. zn. 1T 170/2014).

Krajský súd konštatuje, že pri hodnotení osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy nie je možné prehliadnuť, že obžalovaný sa v minulosti dopúšťal predovšetkým majetkovej trestnej činnosti, keď rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 170/2014 zo dňa 9.4.2015 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1,2 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bolo okrem podmieneného trestu odňatia slobody uložené aj obmedzenie, ktoré spočívalo v zákaze účasti na hazardných hrách a hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok a príkaz podrobiť sa liečeniu závislosti od nelátkovej toxikománie - gamblingu. Okrem tohto odsúdenia bol obžalovaný uznaný vinným aj trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 201/2015 zo dňa 28.4.2016, právoplatným dňa 12.9.2016, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov, ktorý trest bol súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T 147/2013 zo dňa 22.8.2014 bol týmto trestným rozkazom zrušený.

Pokiaľ ide o predchádzajúcu majetkovú trestnú činnosť obžalovaného, tejto sa obžalovaný dopúšťal z dôvodu, že v jeho prípade ide o patologického hráča. Vzhľadom aj na časový odstup od spáchania posledného skutku, skutočnosť, že v minulosti sa obžalovaný dopúšťal druhovo odlišnej trestnej činnosti, pričom obžalovaný sa v súčasnej dobe podrobuje liečbe patologického hráčstva, doposiaľ naňho nebolo pôsobené trestom povinnej práce, mal krajský súd za to, že na obžalovaného je možné pôsobiť aj trestom povinnej práce, ktorým druhom trestu ešte na neho doposiaľ pôsobené nebolo. Taktiež krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na okolnosti spáchania skutku a síce na to, že obžalovaný, ako to plyní z jeho výpovede, sa skutku dopustil tak, že naštartoval vozidlo v snahe zakúriť vo vozidle, pričom ním pohl a narazil do iného motorového vozidla, keďže žiadnym v spise sa nachádzajúcim dôkazom táto výpoveď obžalovaného nebola vyvrátená. Avšak trest povinnej práce vo výmere 150 hodín považoval krajský súd za neprimerane mierny, preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Keďže obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla, bolo namieste uložiť mu aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu jedného roka považoval krajský súd za neprimerane mierny, preto mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu troch rokov, a to aj z dôvodu, že obžalovaný sa skutku dopustil v čase, keď nemal ani vodičské oprávnenie (vodičské oprávnenie nadobudol až po spáchaní skutku, vychádzajúc z evidenčnej karty vodiča dňa 15.7.2015) a navyše už v minulosti mu bol trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá policajným orgánom uložený.

Z týchto dôvodov potom krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/,c/,e/, ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil prísnejší trest povinnej práce a trest zákazu činnosti, ktorý podľa názoru krajského súdu dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.